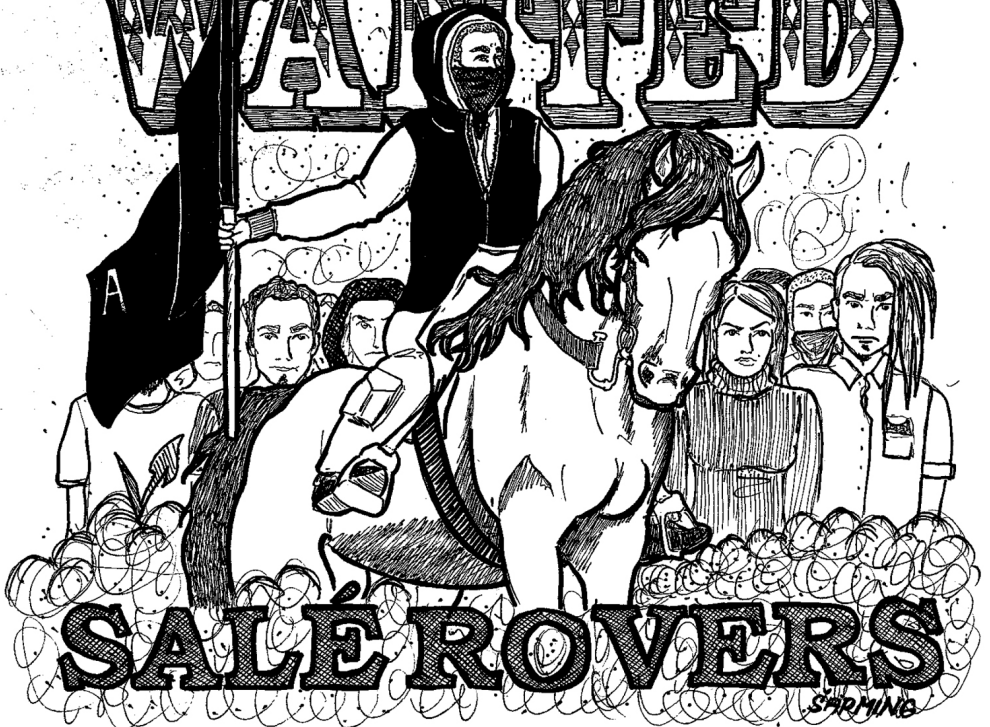

SALÉ

NEWSLETTER

UNOR 2013

WANTED

Intro

Popojíždíme v autě v ranní koloně směrem na Kladno, když tu na Evropské míjíme chlapíka s kartonem přes celou hrud'. Nejdřív mi připomíná blázny z filmů, oblečené do novin, kteří mají na těle připevněné cedule s nápisy stylu „Konec světa se blíží, noste dvoje ponožky“ nebo „Marťani mi unesli psa a bůh se dívá“, tak jsem čekala obdobnou zprávu. Pán se ale pootočil naším směrem a nápis lihovou fixou vybafnul na celou posádku. Nepamatuju si přesně celé sdělení, ale marťani by byli zábavnější. „Volte Zemana!!!“ a pod výzvou bylo vypsáno asi pět bodů, proč by měl člověk tak učinit, mimo jiné, že koruna za něj výrazně posílila, což pro nás dvakrát výhodné není a že nás v devadesátých letech ubránil od krize... Nechápu. Jo, dostala se nám do rukou nová věc, pytlík s prdem, který se aktivním voličům jeví jako raketomet. Volební lístek na velkého panduláka na hrad, lístek, kte-

rý dal lidem zase pocit, že jejich hlas bude slyšet, že na něm záleží. Záplavy lidí si pak na klopy dali špendlík s výkřikem, koho volí, nebo za kým stojí a ti odvážnější si v pěkně americkém stylu rovnou ozdobili domy knížetem v přitažlivém punkovém designu, nebo prošli Prahou s dýmkou slintající si na kabáty. Nikdo poslední dobou nemluvil o ničem jiném a média po zaoceánském stylu hodnotila přestřelky kandidátů, které místy připomínaly úrovní pískání a komentářů tribunu Sparty při prvním zápase sezóny. Jenže, volební lístek, ať už s jakoukoliv hlavičkou, nic nezmění. A neexistuje nic jako volba menšího zla. Nevolím a jsem na to tak pyšná. Mít dům, dám si ceduli na trávník.

Únorový newsletter má o trochu více stran než obvykle. V Salé jsme rok, a tak přišel čas na krátkou reflexi a 15. února u nás proběhne malá oslava, tak doražte.

Jeden rok na Salé

Jak se otevření infocentra podespalo na dnešní podobě pražského anarchistického hnutí, co nám přineslo a co se nám stále nedaří.

Je tomu už rok, co v našem žižkovském útočišti proběhla po několika týdnech rekonstrukcí první akce. Krátce poté jsme začali s pravidelnými veganskými večery a programem, byla ustálena otevírací doba. Infoshop začal fungovat.

Jeho první narozeniny jsou jistě důvodem k oslavě, především ale k re-

flexi. Jakým způsobem přispělo Salé místnímu anarchistickému hnutí? Naplnila se očekávání, se kterými jsme do tohoto projektu šli? Když v létě roku 2009 vyklidili náš milovaný squat Milada a kolektiv infocafé Krtkova Kolona se rozhodl ve své činnosti nepokračovat, nastalo období, kdy hnutí nemělo žádné vlastní zázemí. Organizační

schůzky probíhaly po hospodách, transparenty na demonstrace jsme vyráběli v parcích, vaření na koncerty a pro sociálně potřebné se přesunulo do bytů a častý osobní kontakt nahradila internetová komunikace. Anarchistické materiály se daly sehnat tak leda na koncertech. Prostor v Truhlářské 11 neměl dlouhého trvání, stejně jako infoshop Revolver, který pražská scéna nikdy nevezala pořádně za své.

Hlavním cílem, který jsme si při otevírání Salé vytyčili, bylo toto vakuum vyplnit. Má-li hnutí fungovat a posouvat se vpřed, potřebuje vlastní prostor, ve kterém se může scházet, vzdělávat se, pořádat veřejné akce a umožňovat dalším lidem zapojovat se do jeho aktivit. Tento prostor pak musí fungovat na principech, které jako anarchisté a anarchistky vyznáváme. Samosprávu, absenci hierarchie či dobrovolnou spolupráci nesmíme brát abstraktně jako něco, na čem vystavíme svět "po revoluci", musíme je uvádět do praxe tady a teď, ve svých komunitách, ve svém každodenním životě.

Takové zázemí jsme během uplynulého roku společně vytvořili. V Salé díky spoustě různých lidí proběhlo téměř 200 akcí, funguje zde knihovna a čítárna radikálních tiskovin, distribuce anarchistické literatury a dalších materiálů. Kolektiv infoshopu se za dobu jeho fungování rozrostl, vztahy v rámci něj jsou postaveny na vzájemném respektu, solidari-

tě, skutečném "soudružství". První krok je tedy úspěšně za námi. Co ale dál?

Česká scéna je svým způsobem odrazem zdejší majoritní společnosti. Můžeme se vůči ní jakkoliv vymezovat a kritizovat její pasivitu a přizdisráčství, tohle "čecháčkovství" ale úplně stejně charakterizuje zdejší anarchistické hnutí. Pořádáme koncerty kapelám, které mají politické proslovy, promítáme si filmy o městských guerillách, podporujeme vězněné zahraniční aktivist(k)y, naprosto nám ale chybí nějaký reálný konflikt s mocí. Bojíme se zaujímat jasná stanoviska. Přestala nás zajímat teorie, málokdy přemýšlíme a diskutujeme o tom, v jaké společnosti bychom chtěli žít a jak se našim ideálům přiblížit. O revoluci už mluvíme jen ironickým tónem, sociální boj je pro nás skoro sprostým slovem. Ze strachu před možnou represí zůstáváme po nocích doma a místo vlastních akcí koukáme na videa ze stávek ve Španělsku. Mluvíme o "boji za svá práva", v práci si ale necháváme srát na hlavu stejně jako všichni ostatní. Chybí nám odhodlání stát se skutečnými pány svých životů, touha po opravdové svobodě a ochota riskovat ty zdánlivé jistoty, které nám evropská civilizace tak velkoryse poskytuje.

Z tohoto marastu se musíme jednou pro vždy vyhrabat!

Salé nám může posloužit jako zázemí pro naši politickou činnost,

ta se ale reálně odehrává někde úplně jinde - na pracovištích, ve školách, v ulicích. Právě tam musíme opustit defetistické pozice, přestat se pořád jen něčemu bránit, teď je třeba přejít do útoku. Už nechceme dál čekat na "vhodnou situaci", až nás bude víc nebo, až nám společenské klima bude více nakloněno. Čas zde hraje proti nám, státní kontrola a profízlovanost společnosti je na čím dál vyšší úrovni. Soustředíme se proto na akce, které mají okamžitý dopad na konkrétní cíl a kde čas a místo určujeme my. V tomto ohledu chceme podtrhnout význam afinitních skupin.

Stát, kapitalismus, patriarchát a další instituce zodpovědné za naši nesvobodu nezmizí samy od sebe, je třeba je neustále kon-

frontovat. Jen tak máme šanci stát se legitimní politickou silou, která je schopna mocenskými strukturami pořádně otrást.

Všechnu moc komunám!

Mamatata

Proběhl první mAmAtAtA podvečer. Schůzka lidí, kteří se chtějí zodpovědně starat o své děti a rádi by se spoluvzdělávali a informovali o tom, jak na to. Shodli jsme se na tom, že cílem setkávání budou tématické debatní srazy, kterým bude vévodit vždy jedno vybrané téma a hosté, kteří mu rozumí.

4. února od 16:00

První z tematických podvečerů mAmAtAtA skupiny na téma porod a co od něj můžeme chtít. Praktické povídání si o možnostech sebeobrany v porodnici.

25. února od 16:00

Druhý z tematických podvečerů mAmAtAtA skupiny. Tentokrát s tématem kojení u vegetariánů a veganů a o stejných možnostech při stravování dítěte.

Krom praktických témat jako přirozený porod, možnosti kojení u vegetariánů a veganů a stravování dítěte či rizika očkování se zaměříme hlavně na možnosti vzdělávání předškolních dětí, tak abychom v budoucnu mohli takový společný prostor třeba i vytvořit.

Mezinárodní výzva

**E-mailem jsme obdrželi tuto výzvu k akcím, reagující na ne-
bývalou represí vůči anarchistickému hnutí, především
v Řecku, ale i jinde ve světě. V reakci na vyklizení squatu Villa
Amalias v Athénách proběhla 18. 1. solidární demonstrace před
řeckou ambasádou v Praze. V akcích chceme pokračovat.**

Mezinárodní solidární kampaň na podporu autonomních center a anarchistických kamarádů.

Vyzýváme k mezinárodní solidární kampani a přímým akcím v době od 2. do 12. února.

..Ale nechceme se zastavit po několika akcích, protože jde o mnohem víc, než jen nějakou reakci na represe. Jde o výzvu k boji adresovanou všem anarchistům/kám a anti-autoritářům/kám.

Přestože jiskrou pro sepsání této výzvy byl nedávný nápor řeckého státu na anarchistické/anti-autoritářské hnutí, příklady z celého světa jasně ukazují, že policie, místní autority a obří korporace umí skvěle spolupracovat při útocích na solidární hnutí a při pacifikaci společnosti na nadnárodní úrovni. Během několika posledních týdnů a měsíců v různých částech světa, kde lidé trpí systematickým ožebračováním a rozšiřující se gentrifikací, začaly přibývat útoky na radikální hnutí ze strany státu/kapitálu. Především se jedná o represí vůči konkrétním formám odporu, jako jsou např. autonomní centra, obsazování půdy a sídel korporací či stávky. Považujeme za velice důležité propojit naše snahy a bojovat tady a teď. Pro vás mohou být tímto spouštěčem třeba

akce následující po útocích na squaty a autonomní centra. Při šíření myšlenek aktivního odporu se nechte unést svou představivostí, vyražte do ulic!

Spoustu kamarádů/ek po celém světě je stále ve vězení. Razie a vyklizení probíhají v mnoha našich samosprávných prostorech, naše infrastruktura je neustále napadána, nezávislá média cenzurována a zakazována. Kdykoliv se snažíme vyjádřit své názory na veřejnosti, uniformovaní robokopové slídí všude kolem. Kontrolní mašinérie sleduje každý náš pohyb a stát spoléhá na podporu ozbrojené fašistické lůzy. Ale tento existenciální boj je pro nás víc než jen obranou svých prostorů.

Je na čase skoncovat s neustálým poraženectvím. Sociální válka je vedena nezávisle na evikcích a zadrženích. V našich srdcích žádné hranice neexistují. Za každý zničený projekt, ať na světě vzniknou dva nové. Za každého vězněného kamaráda, naše činy ať za nás mluví!

Wake up, jump in, get wild! Válku válce vládců!

Za černý únor.

<http://fightnow.noblogs.org>

(Stanovisko odpovídá řeckým reáliím a rétorice lokálního hnutí)

Vítejte v Hotelu Paradise

„Svět je nebezpečné místo, ne kvůli zlým lidem, ale kvůli těm, kteří mlčí a nic nedělají.“ Český anticiganismus projevovaný zejména tupým mlčením většiny dává tomuto citátu Alberta Einsteina jednou za čas vždy nový význam. Naposledy v Krásném Březně v Ústí nad Labem. Ti, kdo tam bydlí, jí přezdívali Hotel Paradise. „Nemáme kam jít, skončíme na ulici,“ lamentuje asi padesátiletá Romka, která drží v náručí tříleté dítě. Už nemá co ztratit, říká. V jejím hlase je slyšet beznaděj a vztek. Další členky její rodiny souhlasně přikyvuji. „Zkouším se modlit, ale k čemu? Ke komu? Koupím dva litry benzínu a všechno tady zapálím!“ přidává se s typickou dikcí další obyvatel, člen rodiny Červeňákových.

Stojíme ve čtvrtém patře paneláku na jednom ústeckém předměstí, odkud mají být za několik dní vystěhovány romské rodiny. Kdyby to nebylo smutné, byl by to skoro námět na operetu: na jedné straně stojí ti nejchudší z nejchudších, sociálně vyloučené rodiny s malými dětmi, na druhé bohatá developperská společnost CPI vlastněná Radovanem Vítkem, jedním z nejbohatších podnikatelů v zemi, který část svého majetku získal mimo jiné legálním podvodem při privatizaci Včely.

Cikáni se do paneláku přestěhovali za doprovodu policie. Město je z jejich původních obydlí v neďalekých Předlicích vystěhovalo

protože jejich domy byly v havarijním stavu. Přitom jim slíbilo náhradní ubytování. Jenže ubytovna, kam je přesunulo, patří soukromé firmě CPI, a ta ji potřebuje od prvního února prázdnou. Jaké jsou její další záměry není jasné – možná ji zavře nebo zbourá. Každopádně Romy potřebuje dostat pryč. A tak se znovu opakuje už tolikrát ohraný scénář: nejlepší řešení, na které přišli úředníci z ústeckého magistrátu je roztrhat rodiny: maminky poslat s nezletilými do azylových domovů, všichni zletilí ať se o sebe postarají v kvetoucím kapitalismu sami. Co na tom, že v Ústí má problém sehnat práci i gadžo. Co na tom, že pokud máte romské příjmení, platič/neplatič, družstevníci vás nikde nechtějí. Co na tom, že je únor. Člověk v tísní, který měl pomoci situaci vyřešit, uvíznul v mrtvolném stuporu mezi tím, aby stál na straně potřebných a zároveň se náhodou nenamočil do konfliktu se zákonem nebo úředníky.

V době uzávěrky newsletteru, chybělo jen pár hodin do demonstrace na Ministerstvu práce a sociálních věcí, a tři dny do zavření ubytovny, takže konec příběhu ubytovny v Krásném Březně nebyl jasný. Jedna věc, ale jasná je bez ohledu na to, jak dopadnou rodiny v Ústí: pokud budeme mlčet, skončíme i my nakonec v Hotelu Paradise.

SALÉ B-DAY PARTY

JEDEN ROK NA ČERNORUDÉ LODI

- * VELKÁ ŽRANICE
- * VÝSTAVA NEWSLETTERŮ
- * NOVÝ SALÉ TRIKA
- * AFTERPARTY: HUS23

15. ÚNORA 18:00
OREBITSKÁ 14 / SALE.S.CZ

Únor v Salé

- 4** pondělí 16:00 **Mamatata podvečer**
První z tematických podvečerů mAmAtAtA skupiny, téma: porod
- 6** středa 19:00 **Přednáška: kolektivní domy**
Představy meziválečných architektů o lepší společnosti
- 7** čtvrtek 19:00 **Večere v arabském stylu**
Mžadara, baba ghanuš, hommos a další lahůdky z arabské kuchyně
- 11** pondělí 17:00 **Šicí workshop**
Praktický workshop o tom, jak si můžete přišít nášivku nebo spravit kalhoty
- 12** úterý 19:00 **Vietnamský večer**
Dvě přednášky, jedna o vietnamské kultuře a zvycích a druhá o politické situaci a disentu
- 13** středa 19:00 **FNB promítání: Z popelnice do lednice**
Film o zvrácenosti a neudržitelnosti kapitalismu ve vztahu s potravinami
- 15** pátek 19:00 **Salé B-Day party**
Oslava jednoho roku existence našeho infocentra
- 16** sobota 19:00 **Promítání: Dogma**
Přisprostlá a trochu nekorektní komedie na téma církev a křesťanství
- 18** pondělí 19:00 **Den pro ABC: Výslech**
Přednáška na téma výslech (podání vysvětlení) - naše práva, policejní triky, manipulace, atd. Večere bude benefiční na ABC.
- 20** středa 19:00 **Genderově citlivé rodičovství**
Přednáška a diskuze na téma nestereotypní, genderově citlivá výchova
- 25** pondělí 16:00 **Mamatata podvečer**
Druhý z tematických podvečerů mAmAtAtA skupiny.
Téma: kojení a stravování veganských a vegetariánských dětí
- 26** úterý 19:00 **Promítání: Zajatci bílého boha**
Film o dopadu západní civilizace na domorodý kmen Akha, žijící v thajských a laoských horách
- 27** středa 19:00 **Promítání: Vůně zelené papáje + DIY stříhání vlasů**
Další film z prostředí Vietnamu. Příběh o dívce Mui, která se rozhodla pracovat jako služebná ve zdánlivě idylické rodině.
- 28** čtvrtek 16:00 **Tattoo workshop**
Klasická kérovačka na Salé